

Ved jordpåkastelsen

L. rev. 865

1. Så ta da mine hender, Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!
Jeg kan ei gå alene, Enn ei et fjed;
Hvor du mig fører ene, Jeg følger med.

2. La intet mer oss skille, Ta helt mig hen,
Og gjør mig ganske stille, O sjelevenn!
Ved dine føtter ene Er barnet trygt,
På dig, på dig alene Min tro er bygt.

-----

3. Selv om jeg ei fornemmer Din sterke hånd,
Min salighet dog fremmer Din gode ånd.
Så ta da mine hender Og før mig frem
Inntil jeg salig ender I himlens hjem!

Takk for all vennlig deltakelse!
Familien

Prest: Richard Olsen Svane
Kantor: Ole Johan Monsen

www.lfbegravelse.no - 97652556

Ingvart Marenius
Eriksen

Født 29.07. 1923

Død 28.03. 2020

Manndalen bedehus
tirsdag 7. april

L. rev. 842

1. O bli hos mig! Nu er det aftentid,
Og mørket stiger- dvel, o Herre blid!
Når annen hjelp blir støv og duger ei,
Du hjelpeløses hjelper, bli hos mig!

2. Snart svinner livets dag, det kvelder fort,
Og jordens lys alt mørkner og går bort;
Forandrings skygge følger tro min vei
- O du som ei forandres, bli hos mig!

3. Hver time trenger jeg din sterke vakt,
Kun for din nåde viker mørkets makt;
Hvor skal jeg vandre trygt foruten dig?
I mulm og solskinn, Herre, bli hos mig!

4. Når du velsigner, ei av frykt jeg vet,
Sår gjør ei ondt, gråt har ei bitterhet;
Hvor er din brodd, du siste fiende? Nei
- Ved dig jeg seirer; Herre, bli hos mig!

5. O la mig se ditt kors i dødens gys,
Driv mørket bort og vær mig livets lys!
Da skinner morgenrøden på min vei!
I liv og død, o Herre, bli hos mig!

L. rev. 845

1. Kjærlighet fra Gud
Springer like ut
Som en kilde klar og ren.
I dens stille bunn,
I dens dype grunn
Gjemmes livets edelsten.

2. Kjærlighet fra Gud
som en yndig brud
Kommer smykket til oss ned.
Lukk kun op din favn,
Kom i Jesu navn,
Himlen bringer den jo med!

3. Kjærlighet fra Gud
Er det store bud,
Er det eneste jeg vet.
Bli i kjærlighet,
Og du har Guds fred;
Ti Gud selv er kjærlighet!

L. rev. 840

1. Fager kveldsol smiler
Yver heimen ned,
Jord og himmel kviler
Stilt i heilag fred.

3. Ingen kveld kann læra
Bekken fred og ro,
Ingi klokka bera
Honom kvilebod.

2. Berre bekken brusar
Frå det bratte fjell,
Høyr, kor sterkt det susar
I den stille kveld!

4. So mitt hjarta stundar,
Bankande i barm,
Til eg eingong blundar
I Guds faderarm.